

det 1ste Ændringsforslag angaar, maa jeg tilstaa, at jeg for mit Vedkommende havde foretrukket, at man var bleven staaende ved 2 Aar i Stedet for 3. Jeg tror, at der er Steder, hvor der kan finde en saa rask Udvikling og dermed følgende stærk Stigning af Børneantallet Sted, at det ikke er heldigt, naar en saadan Udvidelse som den, Lovforslaget forlanger, skal kunne op-sættes i 3 i Stedet for i 2 Aar. Jeg skal imidlertid ikke modsætte mig det, og hvis det kan vinde Tilslutning i begge Ting, skal jeg gaa ind paa det, skønt jeg havde foretrukket det andet. Med Hensyn til den Stilling, som Tegningen skal indtage, kan jeg ogsaa gaa med dertil. Jeg har ikke anset det for nødvendigt, at Tegningen blev flyttet op i første Række, og jeg har en lille Smule Betænkelighed med Hensyn til Timeantallet. Naar der er henlagt et saa stort Antal Timer, som det her er Tilfældet, til mundtlig og skriftlig Dansk, vil det være vanskeligt at finde Plads til dette Timetal for Tegning. Naar der imidlertid er et saa stort Ønske om at faa Tegning henført til de obligatoriske Fag, skal jeg ikke modsætte mig det. Det 3dje Ændringsforslag finder jeg slet ingen Anledning til at omtale nærmere; jeg kan ganske tiltræde det. Hvad de næste fire Ændringsforslag angaar, der ere stillede af Udvalgets Flertal, kan jeg ogsaa tiltræde dem. Hvad Spørgsmaalet om de teologiske Kandidater angaar, udtalte jeg mig saa udførligt derom allerede ved 1ste Behandling, at jeg ikke finder Anledning til nu at komme nærmere ind derpaa. Naar Udvalget har stillet den Fordring, at de teologiske Kandidater skulle underkaste sig Prøven i Pædagogik og praktisk Skolegering i samme Omfang og paa samme Maade, som Tilfældet er ved Skolelærer-eksamen, maa jeg dog tilstaa, at det egentlig forekommer mig at være en noget streng Fordring, idet den stilles til Mænd, der møde med en ganske anderledes fyldig Uddannelse end de, der have gennemgaaet Seminariet. Men man har imidlertid ment at burde sikre sig mod en for stærk Tilgang af teologiske Kandidater som Ansøgere til Lærerstillinger ved at lade dem gennemgaa denne Prøve. Om denne Fordring udtalte jeg allerede sidste Gang, at det ikke er Meningen, at man skal overfylde Ansøgerlisten om Lærerembeder med teologiske Kandidater, og det vil sikkert ikke ske. Efter min Mening vil det kun være Undtagelsestilfælde, hvor teologiske Kandidater melde sig som Ansøgere, navnlig i saadanne Tilfælde, hvor en teo-

logisk Kandidat, uden at han paa nogen Maade behøver at være kommen i Kollision med sin Kristendom, kan være kommen til den Erkendelse, at han ikke er skikket til at være Præst og derfor hellere vil bruge sin Uddannelse til at blive Lærer, og den Slags Mænd synes jeg ikke man skulde nægte Adgang dertil og maaske heller ikke have vanskeliggjort det saa meget for dem, som det sker her. Imidlertid, naar Fordringen fastholdes, maa disse Mænd finde sig i, at de skulle underkaste sig samme Prøve i disse Fag, der forlanges af dem, der have almindelig Skolelæreruddannelse, og jeg skal ogsaa tiltræde Forslaget. Hvad de to næste Forslag angaar, tror jeg at turde sige, at Forslag under Nr. 6 angaaende Biskoleembederne er fremsat i fuld Overensstemmelse med Ministeren, og det kan jeg ganske tiltræde, og jeg kan ogsaa gaa ind paa Nr. 7, om jeg end maaske nok havde ønsket, at man var bleven staaende ved Tallene 25 og 4; imidlertid kan jeg ogsaa gaa ind derpaa. Ændringsforslag Nr. 8 giver ingen Anledning til Omtale, det er kun Rettelse af en Trykfejl. Ændringsforslag Nr. 9, hvorved der gives Andenlærerne et Tillæg af 100 Kr. mere end oprindeligt paatænkt, kan jeg naturligvis kun med Tak modtage, og det vil jo, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, kun have en forholdsvis meget ringe økonomisk Betydning med Hensyn til Udgiften over det hele. Ændringsforslag Nr. 10 giver ingen Anledning til Omtale.

Med Hensyn til det af mig stillede Forslag under Nr. 11 med Udvalgets Underændringsforslag Nr. 12, maa jeg maaske sige et Par Ord om det sidste. Naar Forslaget ikke fra min Side er stillet i en saadan Form, men jeg har ment, at man skulde begrænse den omtalte Godtgørelse til 6 Maaneder, da har jeg haft en særlig Grund dertil. Sagen er jo nemlig den, at der kan foreligge og har maaske ogsaa foreligget Eksempler paa, at man har set sin Lejlighed ved at give en Lærer en Understøttelse til at holde en Vikar eller Medhjælper i Stedet for at faa ham afskediget, idet Afskedigelsen vil medføre betydelig større Udgifter for Skolefonden i Kommunen end det at give ham en Medhjælper, og jeg mente, at man maatte være lidt forsigtig over for sligt. Paa den anden Side skal jeg indrømme, at der kan være Tilfælde, hvor der kan være Anledning til at yde en Lærer en Understøttelse ud over 6 Maaneder. Det er jo ikke saa sjældent, at der er Lærere, der kunne lide af en Sygdom, der kan trække ud over et eller